

راهنمای تدوین و پذیرش مقاله

نشریه از مقاله‌های تحقیقی و تحلیلی اصیل که در آن مطلب یا نظریه‌ای تخصصی دارای نوآوری، نکات علمی نوین و غیر اکتباسی ارائه شده باشد، به‌ویژه از مقاله‌های برگرفته از پایان‌نامه‌ها که طی آن نظری بدیع مطرح شده باشد، استقبال می‌کند و از چاپ مقاله‌های مبتنی بر گردآوری یا ترجمه معذور است.

صرفاً مقاله‌هایی در این مجله منتشر می‌شود که در نشریه‌های داخلی و خارجی چاپ یا ارائه نشده باشد. حق چاپ مقاله، پس از پذیرش، برای نشریه محفوظ است و نویسنده مقاله مجاز به چاپ آن در جای دیگر نیست.

انتشار آثار اسالی الزاماً به معنای هم‌رأی بودن با نویسندگان نیست و مجله مسئولیتی در این زمینه ندارد.

مجله در قبول، رد، اصلاح، و ویرایش مقاله‌های دریافتی آزاد است.

نویسنده/ نویسندگان محترم، مشخصات ذیل را به همراه مقاله ارسال کنند:

- نام و نام خانوادگی نویسنده/ نویسندگان به فارسی و انگلیسی؛
- میزان تحصیلات، رتبه علمی، گروه آموزشی، نام دانشکده، دانشگاه، و شهر محل دانشگاه نویسنده/ نویسندگان به فارسی و انگلیسی؛
- معرفی نویسنده مسئول در صورت تعدد نویسندگان؛
- درج نشانی پست الکترونیک نویسنده/ نویسندگان؛
- نشانی، کدپستی، شماره تلفکس نویسنده مسئول؛

نویسندگان محترم، فایل الکترونیک مقاله‌های اسالی را به همراه درخواست انتشار و مشخصات بالا از طریق پست عادی (در قالب CD) و یا پست الکترونیک، به نشانی مجله ارسال کنند.

پذیرش اولیه مقاله مشروط به رعایت نکات «راهنمای تدوین مقاله» و پذیرش نهایی و چاپ مشروط به تأیید شورای داور است. در هر صورت، نتیجه به نویسنده اعلام خواهد شد.

صفحات مقاله حداکثر ۱۵ و حداقل ۲۵ صفحه باشد و در مجموع از ۸۰۰۰ کلمه تجاوز نکند. در ضمن، مقاله با قلم بی‌لوتوس ۱۳ در برنامه Word 2007 حروف‌نگاری و به همراه فایل PDF ارسال شود.

داشتن عنوان، چکیده (حداکثر ۱۵۰ کلمه) و واژه‌های کلیدی (حداکثر ۷ واژه)، به دو زبان فارسی و انگلیسی برای همه مقاله‌ها الزامی است.

مقاله‌ها مشتمل بر مقدمه، مباحث اصلی، نتیجه‌گیری و فهرست منابع باشد.

معادل خارجی اسامی خاص، اصطلاحات و واژگان در متن، درون پرانتز قرار گیرد.

شیوهٔ استناد

ارجاعات مقاله، درون متنی و به شیوهٔ زیر باشد:

برای ارجاع به منابع، بلافاصله، پس از نقل قول مستقیم (داخل گیومه)، نام خانوادگی نویسندهٔ کتاب یا مقاله، سال انتشار، شمارهٔ جلد و صفحهٔ منبع مورد نظر، درون پرانتز آورده شود. مثال: (حقیقی، ۱۳۶۶: ۲۱۰/۱).

برای ارجاع به منابع، بلافاصله، پس از نقل قول غیرمستقیم، نام خانوادگی نویسندهٔ کتاب یا مقاله، سال انتشار و شمارهٔ جلد و صفحهٔ منبع مورد نظر، درون پرانتز آورده شود. مثال: (حقیقی، ۱۳۶۶: ۲۱-۲۵).

ارجاعات درون متنی غیرفارسی، به شیوهٔ قبل و به زبان اصلی آورده شود. مثال: (Nelson, 2003: 115).

اگر از نویسنده‌ای در یک‌سال بیش از یک اثر منتشر شده باشد، با قراردادن حروف الف، ب، ج، د، و غیره، در زبان فارسی و حروف a, b, c, و ... در زبان‌های خارجی، پس از سال انتشار، آثار از هم متمایز شوند.

در ارجاعات درون‌متنی به فرهنگ یا دانشنامه‌ای که مقالات آن‌ها نویسندهٔ مستقل دارد، نام نویسندهٔ مقاله، سال انتشار، شمارهٔ جلد، و صفحهٔ منبع مورد نظر آورده شود. (انواری، ۱۳۷۳: ۶/ ذیل «ابومحمد صالح»).

در ارجاعات درون‌متنی به فرهنگ یا دانشنامه‌ای که مقالات آن نویسندهٔ مستقل ندارد، نام فرهنگ/دانشنامه، سال انتشار، شمارهٔ جلد، و نام مدخل مورد نظر (در گیومه) آورده شود. مثال: (دائرة‌المعارف فارسی، ۱۳۸۰: ذیل «ابن سینا»).

در ارجاعات درون‌متنی، ارجاعات تکراری مانند بار قبل آورده نشود و به جای آن واژهٔ «همان» (در منابع لاتین: *ibid*) به کار رود.

در منابع پایان مقاله، ارجاعات تکراری کامل آورده شود و از ترسیم خط به جای نام مؤلف خودداری گردد.

منابع: در پایان مقاله، در ابتدا منابع فارسی و سپس منابع لاتین، براساس نام خانوادگی نویسنده، به ترتیب حروف

الفبا و به صورت زیر آورده شود:

کتاب: نام خانوادگی نویسنده/نویسندگان، نام نویسنده/نویسندگان (تاریخ انتشار). نام کتاب به صورت ایتالیک (ایرانیکی)، نام مترجم یا مصحح، شمارهٔ جلد، محل انتشار: نام ناشر.

مقاله: نام خانوادگی نویسنده، نام نویسنده (تاریخ انتشار). «عنوان مقاله»، نام مترجم، نام نشریه به صورت ایتالیک (ایرانیکی)، سال نشریه، شمارهٔ نشریه.

منابع اینترنتی: نام خانوادگی نویسنده، نام نویسنده (تاریخ دسترسی). «عنوان مقاله»، نام وب‌سایت (یا عنوان نشریهٔ الکترونیکی، جلد، شماره، سال)، صفحه، آدرس اینترنتی.